

—Ignocenta flor, que del tronch t'esquexes,
jaj! aqueixos márgens bé'ls anyorarás;
cercarás les dítxes de l'edem que dexes,
la mort trobarás.—

Ella entre les ones anava y venía,
vestida d'escuma, de perles y d'or;
per un bes que dava cent besos rebía,
cent besos d'amor.

Mes ja, d'una a una, va perdent les fulles
y'l torrent, que enflora son front virginal,
per més tendres roses dexa ses despulles
en mig d'un sorral.

Riereta avall baxava una rosa,
riereta amunt pujava un aucell:
—¿Quin vent t'ha marcit, floreta amorosa
de mon cor novell?—

Jo só l'aucellet, pagesa axerida
que't deya; «No hi vagis a viure a ciutat!»
lo rosa jaj! ets tu, la rosa florida
que'l mon ha esfullat?

MOSSÉN JACINTO VERDAGUER.

Copiat del llibre *Caritat*.

Propòsit

Els socialistes de les nacions neutrals, d'Holanda y Suecia gestionen fa temps una conferència dels capdeuanters mundials de les esmentades teories, al objecte de que la pau benefactora posi d'una vegada terme al sagnant conflicte en que unes nacions sutjen afanyoses el modi de destrucció total de les del bando contrari.

Molt lloable es el propòsit, d'agrahir es la tasca imposada si l'esfors fos fill natural del ferm convenciment de que les guerres totes, al igual que l'actual, son un feixuch flagell de la humanitat, car tothóm ne sofreix les conseqüencies y per lo tant la generació present ab seguretat que no'n gaudirà cap benefici essent mol problemàtic que'n obtinguin les venideres.

Seguint el procés, o millor dit, fent un detingut estudi de l'incubació y calmós desenrotll de l'esferahidora guerra, un gest espontani d'incredulitat comou tot nostre ésser, y veraderament no capim que'l bell propòsit dels iniciadors de l'aital conferència logrin aixecar un unánim crit de *abaix les armes* que posi lí a la follia destructora que fa prop tres anys t'embogides a les nacions que's consideraven, presumtuoses, úniques depositaries d'una cultura superior y més avensada; y no's preveu pera no saber veurer en els iniciadors y a tots els super-homes, l'identificació complerta ab les idees que sostenen, no's veslluma l'esperit de sacrifici que precisa pera ésser un ferm apòstol de una qualsevol idealitat regeneradora,

de noves teories que pera implantarse deguin desfer tot un engranatge social caduch y tinguin que desvaneixer l'ambient creat per l'existència durant molts anys d'altres principis, fonaments de la civilització o estat social en que ha nascut y viu la generació present.

La claudicació de principis en tots els partits, ha portat sempre orientacions equivocades y el socialisme d'algúns anys enera pera obtenció, egoíste, de coses secundaries encare que beneficioses de moment, ha passat per sobre dels preceptes fonamentals de son creurer, per un guany passatger y momentani oblidat les màximes essencials de son germanívol y pacífic programa, en una paraula, ha consentit sense protesta que s'anés teixint la xarxa guerrera quin esclat tots deplorém.

L'enfermetat social coneguda ab el nom de guerra no's presenta instantàniament y d'imprevist, sinó que com les tèmpestes van formantse poch a poquet, té precisió d'ambient a propòsit y aquest no pot ferse de moment, s'entreveu en estat llunyá y se prepara y organitza ab l'esfors de molts y n'obstant el socialisme tanca els ulls pera no veurer les senyals indicadoras del pahorós conflicte que anava apropantse, y feble d'esprit no s'oposá enérgicament, com era son deurer al desenrotll continuat de tant greu plaga social.

Allavors era l'hora y llur estors induptablement hauria estalviat moltes llágrimas y privacions, y no are qu'ademés dels motius causants de tant sagnant debacle, hi ha el desentré de baixes passions y l'odi creat al escalf de les incalculables barbaritats de totes menes comeses al sols objecte d'obtindre una completa victoria.

SEVERO.

La Novela Nova

PUBLICACIÓ CATALANA

publica obres dels mellors literats de Catalunya.

Es trova de venta en aquesta Impremta.

L'estiueig

L'animació en nostra vila va creixent cada día; els automòvils arriuen atestats d'estiuejants, extrangers bona part d'ells que resten encantats d'aquest pais, d'aquest nostre clima tan pur y saludable, d'aquestes fonts ahont l'aygua brolla fresca y abundant y d'aquestes montanyes gegantines que son la joia del excursionista.

Les families arribades durant la present setmana son les següents:

Alexandre de Lacour (cònsul de Serbia), Llatas, Buigas, Pons y Pons, Vicens Serra, Danés, Padró, Gayetà Raventós Vda. Albareda, Leonhart,

Mateu Serra, Serrahima, Carreras, Wilf, Ferrer, Ricard Ribas, Mossén R. Garriga, Barboteu, Torrella, Jaime, Robert, Buxadé, Martí, Comamala, del Villar, Vda. Albert, Auerbacher, Antoni Serra, Slein, Vidal y Ribas, Barangé, Duran, Sampera, Barnada, Conde, de Casanova, Lacot y molts altres.

El pretensió

L: IVálgans Deu d'un neula!

*Diu que vol la dona a plaços
més el seu dot al comptat,
fabricant de matalassos
misto d'esca ja apagat.
¿Que tens per dar valent llesca,
tu que no pagues factures
i renvien a la fresca
a nan-nd, amb les criatures?...
Solda bé la canonada
i no sigues xitxarel-lo
qu'avui noi, ja ningú bada
i poden darte un carmel-lo.
¿I allavors que?... Sols llaperics
fent manetes a la dida
i al fer tu reboquerics
al cuarto fosc, desseguida.*

—¡Bátua mon... i quin fulano
vol ésser gegant i es... nano!...

EMILI PASCUAL D'AMIGÓ.

Torre-Blanca (Bruch) 1917.

De casa

Fa temps que LA MONTANYA no ha publicat res que té referencia particularment a la localitat y enfront d'algúns abusos comesos pera particulars atents sols a llur comoditat y benefici s'obliden de que son vehins d'una població y tenen el deure, al ensemps que vetllan afanyosament per llurs interessos, de no deixar incomplettes les disposicions de bon govern dictades per les Autoritats locals y que'l bon sentit senyala com a necessaries.

Debém fer avinent que nostra-moderata publicació no voldria tindre jamay que recriminar ni a persones ni a colectivitats pera no criar resquemors ni antagonismes de cap mena y conceptuém mil vegades preferible la tasca de lloar les bones accions dels particulars y acertades disposicions de les autoritats; més l'abús ha crescut tant que nostre silenci podria donar lloch a malévolas suposicions per quins motius aném a fer una sensilla enumeració dels defec-